

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 28.9.2005
KOM(2005) 477 endelig

2003/0107 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til
forslag til**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF**

**OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG
i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2**

DA

DA

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til
forslag til**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF**

1. INDLEDNING

I henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, litra c), skal Kommissionen afgive udtalelse om ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har fremsat ved andenbehandlingen. Nedenfor følger Kommissionens udtalelse om Parlamentets 36 ændringsforslag.

2. BAGGRUND

Forslaget (KOM(2003) 319 endelig) blev forelagt Europa-Parlamentet og Rådet den 2. juni 2003 efter proceduren for fælles beslutningstagning, jf. EF-traktatens artikel 175, stk. 1.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 11. december 2003.

Regionsudvalget afgav udtalelse den 12. februar 2004.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse ved førstebehandlingen den 31. marts 2004.

På grundlag af Europa-Parlamentets udtalelse og i medfør af EF-traktatens artikel 251, stk. 2, vedtog Rådet formelt den fælles holdning den 12. april 2005. Kommissionens meddelelse om Rådets fælles holdning blev vedtaget den 27. april 2005, og Europa-Parlamentet vedtog sin udtalelse ved andenbehandlingen den 6. september 2005.

3. FORMÅLET MED FORSLAGET

Direktivet sigter mod at minimere miljø- og sundhedsvirkningerne fra forurenede drænvand fra anlæg til bortskaffelse af affald fra udvindingsindustrien og undgå eller afbøde virkningerne af uheld, især ved at sikre tailingsdæmnings og affaldsbunkers stabilitet på lang sigt. Baggrunden for direktivet er en række alvorlige mineulykker i Europa i 1998 og 2000, og dets sigte er at opstille en passende lovramme for forsvarlig håndtering af mineaffald.

4. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Den 6. september 2005 vedtog Europa-Parlamentet 36 af de 48 fremlagte ændringer. Af de 36 vedtagne ændringsforslag kan Kommissionen acceptere 8 ændringsforslag i deres helhed, 1 ændringsforslag delvist og 4 ændringsforslag i princippet. 23 af ændringsforslagene kan Kommissionen ikke acceptere.

4.1. Ændringer, som Kommissionen har accepteret

4.1.1. Ændringsforslag, som er accepteret i deres helhed

Ændring 14 gør definitionen på 'dæmning' i artikel 3, stk. 11, klarere, mens ændring 17, 18 og 21 præciserer indholdet af affaldshåndteringsplanerne. Ændring 29, 30, 32 og 33 præciserer, hvilke forpligtelser der gælder med hensyn til beskyttelse af vandmiljøet, og henviser direkte til EU's vandlovgivning. Efter Kommissionens opfattelse er disse ændringer i overensstemmelse med direktivet, samtidig med at de forbedrer den nuværende formulering og derved gør direktivet nemmere at gennemføre. Kommissionen kan derfor acceptere dem.

4.1.2. Ændringsforslag, som er blevet delvist accepteret

Ifølge ændring 39 bør der ske en *periodisk* justering af den finansielle sikkerhed i overensstemmelse med det rehabiliteringsarbejde, der skal udføres. Dette er i tråd med bestemmelsens ånd og kan derfor accepteres. Anden del af denne ændring, hvor det hedder, at justeringen gælder rehabiliteringsarbejde på området inden for anlægsstedet og på landområder, der påvirkes direkte af affaldsanlægget, anses imidlertid ikke for at være praktisk gennemførlig. Den ændrede artikel 14, stk. 3, bør derfor lyde som følger:

"3. Sikkerhedens størrelse justeres periodisk alt efter omfanget af det rehabiliteringsarbejde, som det er påkrævet at udføre på affaldsanlægget."

4.1.3. Ændringsforslag, som er blevet accepteret i princippet

Ændring 4 (**betragtning** 14) præciserer, at affaldshåndteringsplanerne også skal omfatte forebyggelse. Dette er i tråd med artikel 5, stk. 1, men af hensyn til konsekvent sprogbrug bør ordet 'minimering' bruges i stedet.

Sigtet med ændring 10, som er at fremme integration af miljøhensyn i andre sektorpolitikker, kan billiges, men den foreslåede tekst hører snarere hjemme i en betragtning end i en artikel.

Ifølge ændring 23 skal en ansøgning om tilladelse også omfatte oplysninger om de mineraler, der udvindes, og de bjergarter, der vil blive flyttet. Denne ændring forbedrer specifikationen af den affaldskaraktisering, der kræves som led i affaldshåndteringsplanen. Den kan derfor accepteres, men bør snarere anbringes i bilag II.

Det er vigtigt at tage hensyn til beskyttede områder i forbindelse med placeringen af affaldsanlæg, og ændring 27 kan derfor godkendes. Af hensyn til større klarhed foreslår Kommissionen imidlertid følgende ordlyd i artikel 11, stk. 2, litra a):

"(aa) at anlægget er placeret under hensyntagen til forpligtelser på fællesskabsplan eller nationalt plan vedrørende beskyttede områder;

(ab) at anlægget er hensigtsmæssigt placeret under særlig hensyntagen til geologiske, hydrogeologiske og geotekniske forhold, og ..."

4.2. Ændringsforslag, som Kommissionen har forkastet

Med ændring 3 udgår den betragtning, der henviser til radioaktivt udvindingsaffald. Efter Kommissionens mening er denne betragtning nyttig, da den tydeliggør forbindelsen til eventuel relevant lovgivning ifølge Euratom-traktaten.

Ændring **8** ændrer betragtning 31 ved at fremhæve Fællesskabets og medlemsstaternes ansvar for at rehabilitere stærkt forurenende forladte affaldssteder og ved at opfordre til, at der anvendes fællesskabsmidler til disse formål. Kommissionen mener, at den nuværende ordlyd begrundet den pågældende artikel (artikel 20) klarere, og at henvisningen til EU-midler er overflødig.

Ændring **48/49/50** går ud på at ændre definitionen på 'oparbejdning', så den også omfatter brænding af kalksten. Kommissionen kan ikke acceptere disse ændringer, da der ikke er tale om 'oparbejdning', men om en industriel fremstillingsproces, som ikke falder ind under dette direktiv.

Med hensyn til affaldshåndteringsplaner indføres der med ændring **16** og **19** aspekter i direktivet, som dette allerede indeholder andetsteds, mens der med ændring **20** indføres bestemmelser, som allerede implicit er omfattet af artikel 5, stk. 3, litra f). Kommissionen mener derfor ikke, at disse ændringer er nødvendige.

Ændring **22** ændrer formålene med beredskabsplanerne, hvilket ikke kan accepteres, da den aktuelle tekst er tilstrækkelig klar og sammenhængende.

Ifølge ændring **24** skal affaldshåndteringsplanen i tilladelsesansøgningen være godkendt i forvejen. Dette er imidlertid ikke nødvendigt, eftersom planen også kan godkendes i forbindelse med tilladelsesprocessen. I ændring **25** hedder det, at oplysningerne i en tilladelse vil blive anvendt til at udarbejde fortegnelser over affaldsanlæg. Dette er ikke nødvendigt, da henvisningen til *statistiske formål* i den nuværende formulering af artikel 7, stk. 5, tjener samme formål som ændringen.

Ændring **26** går ud på, at foranstaltningerne i artikel 10 vedrørende affald, der redeponeres i tomme brud, også skal omfatte 'andet udvundet materiale', der anbringes der, såvel som selve det tomme brud. Dette kan ikke accepteres, da det hverken er i overensstemmelse med direktivets ånd eller emne.

Ændring **31** foreskriver hyppigheden for overvågning af anlæg i efterbehandlingsfasen. Dette kan imidlertid bedst fastsættes af de kompetente myndigheder på et sag til sag-grundlag, hvorfor denne ændring ikke kan accepteres.

Med hensyn til vandbeskyttelse hedder det i ændring **34**, at behandlet forurenat vand og perkolat skal være i overensstemmelse med EU's vanddirektiver. Denne henvisning anses imidlertid ikke for nødvendig, da Fællesskabets krav gælder under alle omstændigheder. De er heller ikke nødvendigt at kræve, at 'alt andet spildevand' behandles - som det også foreslås i denne ændring - da termen 'perkolat' er defineret tilstrækkelig bredt. Ændring **6** og **35** ændrer ordlyden i betragtning 25 og artikel 13, stk. 4, så det forbydes at deponere affald i vandområder, medmindre det dokumenteres, at det er i overensstemmelse med vandrammedirektivet 2000/60/EF. Denne ændring er imidlertid ikke nødvendig, da den nuværende ordlyd har samme effekt. Med ændring **36** indføres foranstaltninger for tomme brud, der tillades sat under vand. Dette kan ikke accepteres, da dette miljøpolitisk vigtige spørgsmål falder uden for dette direktiv og desuden er hensigtsmæssigt reguleret ved vandrammedirektivet 2000/60/EF.

Med hensyn til finansiel sikkerhed hedder det i ændring **37**, at de relevante nationale procedurer skal godkendes af Kommissionen. Dette kan ikke accepteres, da medlemsstaternes kompetente myndigheder er bedre i stand til at vurdere sådanne ordninger. Ændring **7** og **38**

til henholdsvis betragtning 7 og artikel 14, stk. 1, litra b), kan heller ikke accepteres, eftersom der med den nuværende ordlyd allerede gives en brugbar løsning til beregning af de fornødne beløb.

Med ændring **42** indføres krav, der skal gælde i overgangsperioden for bestående anlæg, navnlig krav om overholdelse af vandrammedirektivet. Sådanne krav ville være for restriktive og kan ikke accepteres, idet det i øvrigt skal erindres, at bestående anlæg i overgangsperioden under alle omstændigheder skal opfylde normerne i affaldsrammedirektivet 75/442/EØF såvel som kravene i direktiv 2000/60/EF og i direktiv 76/464/EØF om farlige stoffer og direktiv 80/68/EØF om beskyttelse af grundvandet.

Med ændring **43** udgår teksten om overgangsbestemmelser for anlæg, der ikke længere er i drift, men som endnu ikke er lukket. Den nuværende tekst giver mulighed for at håndtere de konkrete situationer i praksis og indeholder også de nødvendige forholdsregler til beskyttelse af miljøet. Denne ændring kan derfor ikke accepteres.

Med hensyn til nye medlemsstater indfører ændring **9** en betragtning, der understreger direktivets betydning. Kommissionen mener ikke, at dette er nødvendigt, da de tiltrædende lande skal omsætte og gennemføre direktivet fra tiltrædelsesdatoen og Kommissionen indtil da overvåger deres fremskridt på det relevante område. Endvidere hedder det i ændring **44**, at eventuelle undtagelser, det måtte gives disse lande, ikke må undergrave formålene med direktivet. Denne bestemmelse kan imidlertid ikke accepteres, da den ville indskrænke Rådets ret – som er nedfældet i tiltrædelsestraktaten – til at give midlertidige undtagelser.

Med ændring **45** afkortes gennemførelsesfristen fra 24 til 18 måneder. Det kan ikke accepteres, eftersom der behøves 24 måneder til at sikre en passende gennemførelse af direktivet.

5. KONKLUSION

Under henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. (2), ændrer Kommissionen sit forslag som angivet i det foregående.